

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΥΛΟΥΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
ΤΟΥ ΑΓΡΙΩΣ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΠΡΩΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ

ΜΗΝΙ ΜΑΡΤΙΩΝ 1907

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ. ΦΥ. 0005

Σοσιαλισμέ, ποῦ δταν
Ξεψυχοῦσε δ Σταυρωμένος
Μ' ἔνα δάκρυ του ἄγιασμένος
Κ' ἔνα θεῖό του παλμό
Καὶ μιὰ λέξι του μεγάλη
— Ἀγαπᾶτε, ὡ ἀγαπᾶτε
Καὶ τὸ Χάρο μὴ ψηφᾶτε
Γιὰ τὸ δύστυχο Λαό.

— 2 —

Ἐξεπορθαλες στὸν κόσμο
Τοῦ Χριστοῦ ψυχὴ δευτέρα
Καὶ σ' ἐγνώρισ' δὲ ή Σφαῖρα
Δεύτερο τῆς Αντρωτή
Καὶ σὲ εἶδαν οἱ αἰῶνες
Νὰ σκορπάς δακρύων βρύσεις,
Πῶς ἄχ, πῶς χαρά ψὰ χύσῃς
Στὴν πολύδακρη αὐτὴ Γῆ.

— 3 —

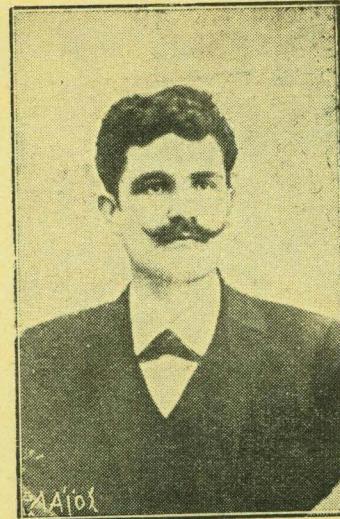
Σοσιαλισμέ, ποῦ δταν
Τὴ γδυμνὴ τὴ Φιώχειαν εἶδες
Νὰ τὴ δέρνουν καταγίδες
Δυσσασμένης Συμφορᾶς
Καὶ στὴ δόλια, ποῦ σὲ Νόχιες
Παγερᾶς εἶδες νὰ τρέχῃ
Χωρὶς στέγασμα νὰ ἔχῃ
— Ήρθες ἄγγελος Χαρᾶς.

— 4 —

Σοσιαλισμέ, ποῦ δταν
Μανροστόλιστη Παρθένα
Μὲ μαλλιὰ πίσω χυμένα
Τὴ σεμνὴν εἶδες Τιμὴ
Γιὰ ξηρὸ φωμὶ καὶ μόνο
— Γεῖνε Πόρνη νὰ τῆς κράζει
Καὶ στὸν Πλούτο, ποῦ τὴν σφάζει
Πέφτεις πόμπα φλογερὴ

— 5 —

Σοσιαλισμέ, ποῦ δταν
Τὴ ψὲδ' Δικαιοσύνη
Απὲ τὰ σπλάχνα τῆς νὰ χύνῃ
Αἴμα εἶδες νεκρικὸ
Καὶ στῆς Αρχοντιᾶς τὰ νύχια
Τὸ λαὸ γάχνοσπάσῃ
Αἴτια ἔγεινες, πῶς βράζει
Καὶ σκορπάει τὸ χαλασμό.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ
ΚΕΦΑΛΗΝ

— 6 —

Σοσιαλισμέ, ποῦ ἔχεις
Τὴν Ἀγάπη γιὰ θεό σου,
Μὰ δὲ λείπει ἀπ' τὸ πλευρό σου
Καὶ τοῦ Πέτρου τὸ σπαθί,
— Ελα τώρα καὶ θλιμμένος
Μέσ' στὰ δλόμαυρα βυθίσουν
Κιάς θρηνήσωμε μαζὶ σου
— Ενα πρῶτο σου παιδί.

— 7 —

Δέξ τονε μὲ τὶ γλυκάδα
Μέσ' στὸ φέρετρό του μένει!
Λέες Τιτάνος κοιμισμένη
Καὶ ξαπλώνεται μορφὴ,
Κάποιου μάρτυρος μεγάλου,
Κάποιου θείου ιεροφάντου
Λέες καὶ βλέπεις κάποιου Μάντουν
Νεραιδόκλαυστο κορμί.

— 8 —

Τὸν θωρεῖς καὶ λές δ Αἶνος
Μέσ' σὲ Νόχι ἀστερωμένη
Τὴν κορφὴ τὴ γυμνωμένη
— Αψηλόνοντας κρυφὰ
Καὶ ζητῶντας στὴν Ἐλλάδα
Μὲ τάρσατά του χέρια
Τὰ λαμπρὰ νὰ βάλῃ ἀφέραι
Διαμαντένια φορεσία.

Μέσ' στὸ οὐράνιο ἀνέβασμά του
Καὶ στὰ πλάτη τῆς Ἀβύσσου
Μιὰν ἀχτίδα Παραδείσου
Τοῦ ἔχυθη στὴν κορφὴ
Κι' ἀπ' τὴ θεία ἐκείνη λάμψη
— Αστρο! Ἐδὲ μὲ καὶ φλόγ' ἀντάμα
— Εξεπορθαλε σὰν δρᾶμα
τοῦ Ἀντύπα η ψυχὴ.

— 9 —

Κι' ὡς δ μέγας Ναζωραῖος
Τὸ Λαό σφιχτάγκαλιάζει
Τὴν καρδούλα σου σπαράζει
Τοῦ Λαοῦ η Δυστυχιά
Καὶ γυρνᾶς, ξυπνᾶς, κοιμᾶσαι
— Ενα θεῖο ἔχεις παλμό σου
Κ' ἔνα τρέφεις ὄνειρό σου
— Τοῦ Λαοῦ σου τὴ Χαρά.

— 10 —

Πλὴν οἱ Ἄνναι τῆς ισχύος
Καὶ τοῦ Πλούτου οἱ Πιλάτοι
Μὲ κακῆς Υαίνης μάτι
Τὴν Ἀγάπη σου θωροῦν
Κ' ἐνδὲ δεύτερον Ιούδα
Ξαπολῶντας τὸ μαχαῖρι
Πέφτεις φίγοντας τὸ χέρι
Μὲ δαχτύλια ποῦ εὐλογοῦν.

— 11 —

Καὶ Ἰσότης καὶ Ἀγάπη
Τὰ στερνά σου ἡταν λόγια!
Πόσ' ἄχ! πόσα μοιρολόγια
Δὲν σοῦ πρέπουν θλιβερά!
Πλὴν τὰ πνύγει τοῦ καϊμοῦ μας
Τάφοισμένο κιάργιο κῦμα
Ποῦ σκορπάει στάγιο σου μνῆμα
Τὴς Πατρίδος τὴν καρδιά.

— 12 —

Πλὴν μὴν κλαῖς, ψυχὴ μεγάλη
Καὶ τὸ δένδρον τῶν ἀρχῶν σου
Καὶ τὸν θεῖον πλάτανόν σου
Τὴς Ιδέας κηπουροὶ
Μὲ τὴ δραγῆς παρδᾶς πας
Οὐ πόλισμε τὸ αἷμα
— Μαγικό πελώμο ριέμα
Στὴν Βλαστὰ νάπλωθη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ